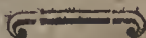
Þorláks bænir.
1780.

Lijted
Barna Ydver

Samannteked af þeim miøg-vel-gaafada Guds Manne Sr. Þorlake Þorarens Syne, Fyrrum Profaste i Vadla Þijnge, og Sooknar Preste til Mødruvalla Klausturs Safnadar;

Enn nu, vegna sijns ypparlegg Innehallds, og andrijka Ordfæres, epter Authoris eigen Handar Rite, til Almennings Gagnsemdar Utgefed.

Selst innbunded 4. Fiskum.

Prentad a Hoolum i Hialltadal
Af Petre Jonssyne, 1780.

Luc. 11. V. 9.

Bidied, og mun ydur gef-
ast, leited, og munud þier
finna, knyed a, og mun fyr-
er ydur upplǫked verda.

Ein Gylline
Fader vor.

FADER vor, þu sem ert a Himnum.

Fader Drottens vors JEsu Christi. Fader Andaña. Fader Liosanna, og Fader yfer allt þad, sem Born kallast, bæde a Himne og Jordu.

Helgest þitt Nafn.

Helgest þitt Ord, þijn Dijrd, þijn Verk, og allur þinn Sosnudur. Helga þu oss i þijnum Otta. Helga þu oss i þijnum Sannleika. Helga þu oss i Kiærleikanum og ollu christelegu Framferde. Helga þu sialfann þig i oss, og

 Helga

Helga þu oss i þier.

Til kome þitt Rijke.

Rijke þinnar Magtar; Til ad underþryckia Diøfulenn, yfirbuga Heimenn, enn efla, stydia og forsvara Christennddomenn. Rijke þinnar Naadar, til Ydrunar Syndugum, Upplijsingar Fafroodum, Huggunar Hrelldum, Hugarstyrkingar Freistudum, Vegstioornar Villtum, og Vidurhalds Rettlaatum. Rijke þinnar Dijrdar, þeim deyendu med eilijfre Vegsemd, eilijfre Unadsemd, eilijfre og algiordre Þeckingu, eilijfum Heilagleika, og eilijfre Fyllingu allra Giæda.

Verde þinn Vilie, so a Jørdu sem a Himnum.

Verde Vilie þijns Hegningar Rettlætes a øllum Diøflum, øllum Villu-Ondum, og øllum Christnennar Offsooknurum. Verde Vilie þijns Boo-

Bodorda Rettlætes, af øllum vorum Kroptum elskadur, i øllum vorum Lijfernes Hœttum stundadur; Øllum vorum Frijvilia, og allre mannlegre Skickun æfenlega fyrerboreñ og meir meteñ. Verde þinn Naadar Vilie, i þvi ad græta oss og gledia, svipta og sæma, særa og græda. Verde hann aa oss og hiaa oss, i Ordsens Kenningu, i Syndarennar Þeckingu, i Hollđsens Deydingu, i Trwarennar Eblingu, i himneskrar Dijrdar Hlut-tekningu, og allra Hluta Vidrettingu.

Gef oss i Dag vort daglegt Braud.

Braud þinna Orda. Braud þiña Sacramenta. Braud christelegs Stiornarvallds. Braud Landsins Grooda. Braud Lijfsins Avaxtar og Næringar. Braud Skinsemeñar. Braud Wrunnar, Heilsunnar og Fridarens.

Og fyrergef oss vorar Skullder,

 so

ſo ſem vier og fyrergeſum vor-
um Skulldunautum.

Fyrergef oſs Uppruna Syndena og Uppruna Gyrndena. Fyrergef oſs Synder vors Ungdooms, Alldurs og Elle. Synder vorrar Fæviſku, Synder vorrar Þvermoodſku, Synder vors Bræðrædes, Synder vors Athugaleyses. Allar heimuglegar og opennberar Ordanna, Þænkanna og Verkanna Misgiörder fyrergefdu oſs himneſke Fader i JEſu Nafne. Og gior oſs Innbyrdes Fridgiarna, Poleñmooda, Kiærleiksfulla, Gedtrygga og Goodhiartada.

Og innleid oſs ecke i Freiſtne.

Reynſlunnar Freiſtingu gior þu oſs heilnæma, ſo vier ecke hneigiunſt til Metnadar edur Andvaraleyſis i Medlætenu, helldur Audmijktar og Þacklætes. Ecke til Moglunar edur Oþolgiædes i Mootlætenu, helldur Vonar og Bidlyndes. Gef oſs Sigur a ollum Dioſulſens Freiſt-

Freistingum, Holldsens Freistingum og Heimsins Freistingum. Laat oss ecke a Freistingar Tijmanum fra þier falla, helldur gef allre vorre Freistingu þann Enda, vier kaam vel stadest. Freista þu einkes yfir Megn fram̄, og laat oss alldrei freista þijn.

Helldur frelsa þu oss fra Jllu.

Þvi þu ert alleina goodur. Frelsa þu oss fra Diöfulsins Jllsku og Veralldarenar Bondsku. Fra illum Þanckum og Asetninge. Jllum Athæfnum og illre Samvitsku. Sneid oss hia Jllvirkianna Krosse. Jllum og bradum Dauda laat þu oss alldrei mæta, helldur frelsa þu oss fra ollu þvi Jllu sem i oss bijr; Ollu þvi Jllu sem oss astrijder, og ollu þvi Jllu sem vier forþienad hofum.

Þviad þitt er Rijked.

Odvijnanlegt og ollu ædra.

 Þinn

Þinn' er Mætturenn.
Endalaus og Ofbreytannlegur allt ad verka.

Þijn er Dijrden.
Heilog, skijnande, volldug, yndæl og Ouṁbreytannleg, ad eilijfu, Amen.

Morgun Bæn.

O Þu lifande Gud og Liosssens Fader, sem Lioosed i fyrstu Skopun fram̄kallader af Myrkrunum, og enn nu yfirleider þad sama Lioos, mijnum syndugum Augum til Glede og Upplijsingar. Blessadur siertu i Lioosenu þinnar Dijrdar, sem einganu Skugga lijdur, blessud sie þijn Fridar Asioona, sem yfir mig lijst hefur, a þessare Noottu, blessud vere Soolen Myskunar þinnar, sem mier upprennur alla Morgna fersk og fogur. Under hennar Morgun Liooma lijt eg nu upp til þijn, mitt allra skiærasta Andar

dar Lioos, og giøre Þier Hiartans Þackꝛ er fyrer Þessarar Nætur Værd og Hvijld, Vernd og Blessan. Eg hefi sofid a Þijnum Arme, sem eitt Briooſt-Barn i Kiolltu sinnar Moodur, Þijn vinstre Hond hefur leiged under mijnu Hofde, og Þijn hægre Hond umfadmad mig, Þijn Tilsioon hefur vardveitt minn Andardrꝏtt, og upploked mijnum Augum; Þar fyrer gledur sig minn Ande, og mijn Tunga lijser Þinne Lofgiord. Heilage Fader, Þu sem huggar mijnar Augnabrꝏr, med hijrre Brꝏn Morgundagsins, lꝏttu nu einn Anda sveima af Þijnu Auglite, sem einn værann Morgun Blæ, til minnar Saalar, ad hun vidurkveikest, og allur sa Syndarennar Skugge, sem yfir mig hefur uppdregest a lidenne Noottu, hverfi nidur i Hafsdiwp Þiñar Myskunar og JEsu Blods, so eg nu med lijsanda Dege verde eitt Lioos i Þier, og einn Ande med Þier. Same Þiñ Vængur, sem var mitt Hvijlu

lu Tialld i Svefnenum, sie mijn Vagn-Borg i Vokunne.; Hyl þu mig med þijnum Fiodrum, þu sem ert hulenn Gud, so eg sie ecke nakenn fyrer neinum Hæska. Eg vil nu uppstanda til þeirrar Dags Vinnu, sem mier er ætvedenn i Vijngarde þijnum: Rijs þu upp einenn og leid mig ad Verkenu, stioorna mier i Verkenu, blessa mig i Verkenu. JEsu Christe, þu sanna Vijn-Tre, gef mier ad wtsiwga Vokva þijns Hiælpræded, so eg finne Lyst og Prevng vid allt mier ætvardad Andar og Lijfs Erfide; Þitt Vijsdoomur fræde mitt Fakfræde, þinn Almættur styrke minn Vanmætt, þijn Giædska innhelle sier i mitt Sinne og sikre mitt Angræde, auke mier Polenn-mæde, leidrette mijnar Tilhnegingar, hreinse mijnar Hugreñingar, hepte mijnar Samvitsku Nauder, og eble mier allshættud Hug-giæde, so heñar Mynd wtgefi sig i allre minne Hegdan og Umgengne.; Ecke einasta i allre Hættseme

vid

vid minn Naunga, helldur og allre Medhandlan, a Þijnum Skepnum; Ad so sem þær eru mier Spegell þinnar Speke, Magtar og Giædsku, ad eg læte þær niota þijn, og elske þig so i ollum Hlutum, leite þinnar Dijrdar i ollum Hlutum, og giore þier Þacker i ollum Hlutum; Og so sem þu hefur allar Skepnur Manneskiunum i fyrstu til Nytsemdar skapad, og gefid honum Valld yfir þeim ollum, so kenn mier af þvi hinu sama ad þeckia og vidurkenna þijna Magt og Eignar-Rett yfir mier, þad Valld sem þu att a i þvi ad slaa mig og græda, græta og gledia, deyda og lijfga. O! minn Trygd-reyndaste HErra og Skapare, eg maa vidurkenna med Jacob, ad minne sie eg allre þeirre Myskun, og ollum þeim Sannleika og Trwfeste, sem þu hefur syndt mier þijnum umkomulausum Þenara, fra minne fyrstu Fædingar Tijd, inn til þessarar Stundar, Lijfed og allt Gott hefur þu mier gefed, og

þijn Myſkun hefur vardveitt minn Andardrætt, ſo þo allur minn Lijfs Ande magnade þinnar Majeſtatis Vegſemd og Forprijs, þar være þad eitt Hœlf-Verk, þo allar mijnar Bloods og Fiors Ædar, Sinar og Taugar, giorduſt Streingia Mynder, i þinne Lofgiordar Horpu, þær væru þær mikels til of-dim-raddadar, til ad i-ſteña þinnar Dijrdar Roomſœlld, og beryna þijna Hrooſun og Heidur ſem bære; Þo er mier, eins og ollu þvi ſem Andardrætt hefur, ſkyldt ad lofa og vegſama þig eilijflega; Ad elſka þig af ollu mijnu Hiarta, allre Sœlu, ollum Kroptum og Hugſkote, og ſo, þijns Bodords vegna, Næunga miñ ſem ſiaalfann mig. Bleſſadu nu DRottenn allt þad eg ſkal giöra hier til Dijrdar, mier til Nytſemdar og Næunga mijnum til gooda æ þeſſum Dege, vardveittu minn Anda, æſamt Sœlune og Lijkamanum, vardveittu mig fyrer mijnu eigenn Hollde, Heimſens Hreck-

vijse, og ollum Diofulsens Arcasum og Meinvœtium: J einu Orde, fyrer ollu þvi sem Jllt er til Lijfs og Sœlar. Lattu þijna Asioonu lijsa yfir mig. Asioonu þinnar Þeckingar fyrer Biartleika Saker Andlites JEsu Christi; Asioonu þijns Fylges og Varateektar so sem þu lijster i Ellds- og Skys-Stoolpa fyrer Jsrael; Asioonu þinnar Myskunar, hveria Petur þinn Postule, sa þar inne i Biskups Stofunne fordum; Asioonu þinnar Umsioonar og Hughressande Medaumkunar, er lijste yfir þijna signudu Sorgbitnu Moodur. Giertu mier myskunsamur, þa eg rasa, til ad reysa mig, a Fœtur, þa eg stend til ad hallda mier vid, fyrer þa hœgre Hondena þijns Rettlœtes; Vertu mier myskunsamur i ollum mijnum Lijfs Naudum, myskunsamur i minne sijdurstu Neyd, myskunsamur fyrer þeim ytsta og stranga Doome. — Snu þu þijnum Auglite til mijn, þa eg ra-

ta i Freistingar til Hughreystingar, þar eg sit vid þeirra dyniande Babylons Vatna Nid til Gladningar, þar eg geng i Myrkrunum til Upplijsingar, þar eg geng i Ofur-Hitanum til Sudurnæringar; Under þessum Lundenum vil eg hylja mig so engenn Bruna-Sool Freistingann brenne mig. Gef þu mier Frid, Frid vid þig umfram allt, þu blessade Fridarens Gud, Frid vid mijna Samvitsku, Frid vid alla Menn, ad so miklu Leite sem mogulegt er, enn eilijfann Ofrid i vid Dioflenn og alla Synd, og so loksens, ad wtendudu ollu mijnu Hiervistar Mædu Strijde, eilijfann Frid hiea þier i Fridarens Tialldbwdunni, Amen.

Bæn um Guds Hlijfd og Varatekt.

O Þu lifande Gud og Lausnare Heimsens! sem Madur giordest til Mannanna

aña Hiœlpræðes, og mannlegum Eym- dum a þig hlooðst, so þu kynner Monn- unum að sampijnast. Eg vesæl Mann- eskia krijp og kveina fyrer þijnum Foot- um niðurslegenn af Byrðar Þwnga miñ- ar Nœtturu, sem full er af sœnijtum Gyrnðum og Fall-hættre Mórfung til Syndareñar. O DRottenn! Þu veitst minn Uppruna i þennañ Daudlegleika, þu veitst og þann Vanmœtt sem þaðañ er flotenn og hversu mitt Hiarta er sœ- vijst, mijn Umþeinking hiegoomleg, minn Skilningur efasamur, Lÿstingen saurug, Sinneð Ostoðugt, Samvitskan vangiœt- en, og optlega i Fiotur færð af Limanna Logmœle. Þier er og ecke huleð, að þetta skiniar minn Ovin um mig, og af þvi hann finnur sier liðugann Veg að heimsœkia mig, og hrinda Snorum fyr- er minn Foot, þœ er eg og so Voðann viðkomenn, sem hann er með Voðann wtbweñ. Mig felmtrar af þeim Hœska, sem fellur i krijngum mig, og sœ ecke sied- ann,

ann, af þvi Floode, sem drecker an Til-
finningar, og af þeim Ellde, sem breñ-
er an Svida. Eg geing i Draume
og Raadgaatu, og veit ecke hvad mier er
nytsamlegt i þessu faafeinga Lijfe. Til-
Medlætes giorder þu mig i Adam, og ei
hefur þu þaa Tilhneiging i burt-teked;
Þess vegna utvelur mijn Naattura Lyst
ad hafa; Enn sokum þess Brigdals og
Blindleika, sem henne er af Syndenne
tilfallenn, synest mier opt hid Vonda
gott, og sæke þvi epter Eplenu Daudañs,
sem Avexte Lijffsens. Hier fyrer maa
eg optlega hrædast minn Hyggiu-Veg,
og Ofialldañ þenkia: Ad mijnar Roos-
er mege verda mier Þyrnar, mitt Lyste-
Hws Fanga-Hws, minn Stafur einn
brotenn og Stijng-hættur-Reyr-Sprote,
hvad mijn Augu gledur, kunne þau ut
ad stijnga, hvad Eyrun lockar, Ærunna
ad bleckia, hvad Hollded sælgiæter, Saal-
ena ad deyda, auk þess ad Gyrndenn
gnæfer i mijnu Hiarta, sw er Andanu

veik-

veiker, og Sannleiksens Hugbod yfer-
stijgur. HErra JEsu, hyggdu þar
ad, og settu mijna Mædu i sialfs þijns
Hend. Eg er i framande Voda, og
veiter þwngt ad gegnum þreyngiast, i
Strijd wtleiddur, enn kann ecke Vopn-
um ad veriast, i Bylgium staddur, enn
Stioornen reikar, og Skugge Nætur-
ennar umkrijnger mig. Trwfaste Jesu,
kom þu til mijn a myrkvum Vaarum,
og fleyttu mijnu Lijfs Skipe ad Lande.
Vilier þu ecke taka mig burt wr Heim-
enum, þaa vardveittu mig fyrer Heim-
enum og þvi Vonda. Vilier þu nock-
ud skicka edur samþyckia til minnar Reyn-
slu, þaa laattu mig þo ecke reyndan ver-
da yfer þad eg stadest get. Sierer þu
ad Oviner mijner setiest ad mier hættu-
lega, gef þu mier Raad og Farsælld ad
umflya þeirra Umfall, sieer þu ad þeir
mune mig yferfalla, herleidtu þaa i burt
fra mier. Hafe eg Traust hia Monn-
um, sem mier stofnar i blindann Voda,
gior

gior þu vid mig sem David i Kegila, og frijadu mig fyrer Alvitsku þijna. Hafe eg Traust a Monnum, sem Trwnad brygda, og epter mijnum Oforum stunda, gior þu Raad þeirra ad eingvu sem Achitophels, og frijadu mig fyrer Trwfeste þijna. Hafe eg Vinfeinge Mana, sem leitast vid ad locka mig til Eilsku og Arædes illra Verka, gef þu mier Vængе til ad flya þar fra og frijadu mig fyrer Rettvijse þijna. Laattu mig ecke dragast i Samband med Ogudlegum. Laat einga Glæpa Kwgun yfer mig ganga. HErra JEsu, haldtu mijnu Hiarta til þijn, þa Heimurenn krefur þess, og geym þu mig heimuglega i þijnu Tialldе, fyrer ollum Ahlaupum Myrkranna Hers. Sertu þinn Otta fyrer mijnar Lijfs Dyr. Þreyngest eg af illum Syrndum, gef þu mier Styrk ad mootstanda þeim. Vanmegnest eg, vijktu fra mier Hrosunarennar Tækefære. Minnstu þau Foll, er þu polder minna vegna medal Illvyrkia,

og

og lǽttu mig ecke hrasa medal Ræningia; Enn ef þu þad lijdur fyrer þijns Rettlæt- es Saker, þa lǽttu mig ecke falleñ ligg- ja. Þess bid eg þig, minn Frelsare, fyrer þinn blooduga Sigur, og allt hvad þu hefur mier til Myskunar uñed: Lǽttu einga Synd yfer mier drottna; Þvi hvert Gagn er þier ad mijnu Bloode, sem þu keypter med þijnu, þa eg ligg falleñ til eilijfs Dauda? Haldtu þvi Sig- renum þinnar hægre Handar, haldtu þijnu Herfange, haldtu Kraptenum ei- lijflega. Eg fel allar mijnar And- varpaner under þijna Fyrerboon, allar mijnar Lijdingar og Freystingar under þinn Sigur, og alla mijna Þorf under Fyrerheit þinnar Myskunar, þu sem ert Gud alls Hiǽlpræðes, blessadur ad Ei- lijfu, A M E N.

Bæn um Fyrergefning Synd- anna, Styrking Trwarennar, Ebl-

ing Þolenmædennar, og Adstod Guds i ollu Mootlæte.

Eilijfe goode Gud og allra-kiæraste Fader, hvers Rettlæte eckert er gagnstædara enn Synd og Rangslæte daudlegra Manna! Eg vesæl Skepna, geten af syndsamlegu Sæde, fædd af syndugrar Moodur Lijfe, fooſtrud i Synd, og seld under Synd um̃ alla mijna Utlegdar Daga, styn og andvarpa upp til þijn, inner einasta Naud-Hiaalpræde! Mijn Bond eru hörd, mijn Byrde þung, miñ Mattur er þrotenn, þvi Synder mijnar adskilia mig frá þier: Þær eru stærre enn eg gete þær bored, fleire eñ Hæren á mijnu Hofde, og þyngre enn Sanduren i Hafenu. Eg hrædest mijn Verk: Eg heyre Doomsens Reidarþrumu i mijnu Hugskote: Eg sie Þennar Elldinn i ødrum Heime: Eg finn og Daudanns Angist i mijnu Hollde, og veit ei nær eñ eilijfur Uppskeru Tijme allra miña Synda Saad-Verka grijpur mig. A

þessare Hættu-Flaug hroopa eg: Drott-
enn, dæm þu mig ecke epter mijnum Ver-
kum: Drotteñ, burttaktu mijna Synd:
Gud mijns Rettlætes, hlijf þu mier:
Gud mijns Hiálpræđes, væg þu mier!
Eg sveima i Andkofum Syndañа Floods,
og Votnen þreyngia sier inn ad mijnne
Sálu: Lijffens Gud, lyptu mier uppað
Þurrlended: Sannleikſens Gud, greid
þu Gotu mijna: Fridarens Gud, frelſa
þu mig af Angiſt og Doome. Mitt
Lijf er ſijfelldur Synda Blood-Badall;
Æ DRottenn! Láttu mig ecke druckna
i þeſſu Floode, helldur drecktu ollum mij-
num Blood-Skulldum i JEſu ſaklauſa
Bloode! Hañs Hiarta Bloods Uthell-
ing, burt-hreinſe alla Bloodſkulld mijns
Hiarta: Hanns Handa-Bloods Uthell-
ing, allar Blood-Skullder mijnna Han-
da: Hanns Hofud-Bloods Uthelling,
og alls hañs Dreyra-drijpande Hollds,
allar Blood-Skullder minnar Tungu,
og allra Lijkamans Lima. Eg ſver mig
mijð-

under JEsu Blood: Eg hroopa mig i JEsu Bloode uppa þinn Eyd, minn Gud, sem ecke villt miñ Dauda, helldur mitt Lijf og Leidriettingu. Afmaa þu mijnar daudlegar Synder, fyrer lifanda JEsu Blood, og aalijttu mig saklausann i hanns Sakleyse. Gef mier og framveges umbreitt Siñe, fraa Elsku til Syndarenar, og alls þessa forgeingelega, eñ upptendrad i þijnum Otta, þiñe Unadsemd, og þijns Rijkes Epterlaungun, allt til Eilijfa. Eg berst vid veika Trw, sem blakter eins og Reyr fyrer Vinde, vegna þijns Rettlætes, sem hræder mig, og vegna mijns Raanglætes, sem mæder þig; styrk þu hana, heilage sterke Gud! so hun hverke villest fraa þijnum Sañleika, nie visne fraa þijnum Kiærleika. Upplys þu minn Skilning, so eg vite hvad eg skal trwa: Inntaktu mitt Hiarta, so eg megne ad trwa: Lat mijna Trw ætijd byggiast aa þijnum Ordum, alltijd hyggast af þijnum Fyrerheit-

um

um, alltijd eblast i siñe Reynslu, alltijd hvijlast i sijnum Uppruna. Þegar Syndernar særa mig, keñ mier ad trwa, ad þijn Naad i Christo yfergnæfe: Þegar Oviner mijner aklaga mig, ad mijns Frelsara Fyrerboon sie mitt Forsvar: Þegar mitt Hiarta fordæmer mig, ad þu siert meire mijnu Hiarta, og hafer Valld og Vijsdoom, til ad riettlæta mig: Þegar Sorg og Mootlæte sæker mier ad Hondum, ad þijn Hond sie ecke stutt orden, ad þijn hægre Hond kunne ollu um ad breyta: Þegar eg sakna Svolunar þijns Andlites, ad þu þaa hylier þig, til ad audmykia mig, so eg leitande og bidiande, finne þig med sætare Glede: Þegar eg skal deya, ad eg unne þaa deya til Lijfsens, ad JEsus þinn Sonur sie mitt Lijf, og ad deya, minn Avinningur. Blooniga þu mijna Trw med heil. Þolenmæde, og gef mier þad Sinne, ad hvert eg skal lijda þitt eiged Alag, edur Satans, edur Mannanna, hvert helldur

ur forþient edur Oforþient, ad eg take þad allt fyrer þinn Kross, og þinn rettferdugann Doom, giore þier Packer, og gledie mig þar vid, ad þu typtar mig, enn ecke wtaf Hiarta, þu reyner mig, enn ecke yfer Megn fram̃, þu ager mig, enn elsker þo, og burtskwfer mier ecke. Vardveittu hia mier Orded þinnar Þolennmæde, sem alltijd miñe mig aa, ad eg er til þess Madur giordur, ad eg skule Mootlæted lijda, og ad eiñ þolennmoodur Ande hefur jafnann Sigur. Laat mier æ fyrer Hug-Sioonum vaka, þijna Þoleñmæde, sem sparar mig, þijns Sonar Þolennmæde, sem leid fyrer mig, og þiña Heilagra Trw og Þolennmæde, sem hier strijddu og yferunnu, so eg bere mijna Byrde, og mogle ecke, þole Mootmælen, og þreytest ecke, lijde Orietteñ, og hefne ecke, helldur gefe þier Hefndena med hoogværu Sinne, og eignest so Saalu mijna i Þolennmæde. Laat mig alldrei efa, ad þu muner fyrer Kyrrlæted og Vonena hialpa

hiaalpa mier: Gior mig anægdañ mijns Slutskiptes, og gef ad eg æ med Þolenmæde i goodum Verkum stunde epter eilijfu Lijfe. So leinge eg skal lifa, leid þu mig, so leinge eg skal lijda, hress þu mig, so leinge eg skal bidia, bænheyrdu mig. Vertu mitt Hiaalpræd i allre Neyd, minn Styrkur i ollu Strijde, mitt Frelse i ollum Þreingingum, mijn Huggun i allre Sorg, mijn Hvijld i allre Mædu, mijn Hiartans Unun, þa ollu Heims Ynde er fra mier snwed, mitt Gledelegasta Athvarf, þa aller hafa mig yfergefed, mijn fegursta Sool i midium Daudanns Myrkrum, mijn Roosemd i Andlaatenu, minn Hyrder i Grøfenne, mijn Dijrd i Uppriisunne, og allrar Sælu, Signs og Vegsemdar Anægia i eilijfu Lijfe, A M E N.

Bæn epter Predikun.

Almattuge eilijfe Gud, allra kiæraste

Hiart-

Hiartans Fader! þu sem hefur Himenenn stadfest, og Jordena grundvallad fyrer þijna guddoomlegu Speke, med hverre þu stioornar og stijrer, verndar og vidheldur giorvollu Rijke Natturunnar, asamt oll þijn Handa-Verk i Nad og Myskun. Vier þijn fataæk Born, lijtelaatlega framfallenn a vorar Asioonur fyrer þitt Tignar-Vellde, segium hier af innsta Hiartans Grunne, Heidur, Lof og Packargiord, fyrer allar þær Dasemder, sem þu hefur oss audsynt, i fraa eilijfre Tijd, og inn til þessarar Stundar. Vier þockum hier, Fader himneskur, fyrer þad þu hefur oss utvaled i JESU Christo þijnum eingetna Syne, adur enn Heimurenn var grundvalladur; Skapad oss epter þinne Mynd; Gefed oss fullnum Fyrerheit Hialpræderins; Sendt þinn Son i Heimenn oss til Forlijkunar; Kallad vora Fedur ur Myrkrunum til Liooserins, plantad þinn Vijngard i voru Lande, unnmurad vort Frelse med Frid og

og Rettendum; Myndad oss i Moodur Lijfe dääsamlega, læred oss þadan med Lijfe og rettre Skopun wtleidast; Sett oss Vardhalld heilagra Engla; Foostrad vora Lijkame, forsorgad Sälernar, gefed oss Rääd og Skilning, openberad oss Lijffens Veg, og læted oss ecke i Syndunum deya, helldur jafnann yfer oss hallded eilijfre Sannleiks Trygd og Oþreyttre Þolennmæde, i Giof himneskrar Naadar, og daglegre Kvittun Syndanna. Vier þockum þier, ästwdlegaste HErra JEsu Christe, fyrer þad þu Manndoomenn ä þig tookst, helgader vorar nättwrlegar Athafner, fullnægder Fodursens Rettlæte, og frelsader þad sem tapad var; Fyrer þad þu afmäader Syndena, deyddet Daudann, sigrader Diofulenn, aptur-lukter Helvijte, uppvakter sialfann þig, auglijster þijna Dijrd, opnader Himnarijke, og wtsender heilagann Anda. Vier þockum þier fyrer näduga Vernd og Stioornan christelegrar

rar Kyrkiu, fyrer þitt heilaga Ord og hæverdug Sacramenta, fyrer þijna Medalgaungu og Arnadar Ord i Fodurſens Skaute, ſem er añar Partur þijns Kennemannlega Embættes, og Jñſigle alls þeſs Hiaalprædes; ſem oſs er gefed i Krapte þiñar Forþienuſtu. Vier þockum þier, himneſke Gud og heilage Sannleiks Ande, fyrer allar þijnar Aſtgiafer, einkum og ſierdeiles fyrer þad, ad þu hefur oſs kallad undann Myrkranna Vallde i Guds Sonar Rijke, og endurgeted vora Syndum-ſpillta Nætturu, gefed oſs Trwna og Upplijſing Skilningſens, ſo vier þeckia mættum Gud vorn Skapara, Jeſum Chriſtum vorn Lauſnara, og þig vorn Helgara, hvaſ oſs er openberudum Dœaſemdum og Eigenlegleikum; Beded fyrer oſs med Oumrædelegum Andvorpunum i Hiartanu, og gefed oſs þann Vitnesburd i Himnenum, ad vier ſieum Guds Born og Erfingiar eilijfs Lijfs; Kenne oſs ad þeckia Synd-

ena og ræða Boot a henne, einnenn Vilia Guds um̃ vora Helgun, med Fyrerheitum himneſtra Giæda, og Hootunum eilijfra Kvala, ſo vier litum a Lannen. Aller þockum vier þier, þu heilaga Guddoomſens Þrenning, þin̄ Oum̃ræde-legann Kiærleika, Goodgyrne, Trwfeſte, Þolennmæde, Rettvijſe, Myſkun, Orſæte, Hoogværd, Um̃oñun, Frid, Raad og Vægdarſeme; Jaa, allt hvad af allsƺ haattudum Giædum þijns Algiorleglæika hefur til vor ſyndugra Maña fram̃ſicted, þockum vier þier, lifande Gud, af ollum Kroptum Lijfs og Saalar; Og ſo ſem þu hefur allann þig oſs gefed til hærſtar Hiaalpræðes hier i Nadenne, ſo grætbænum vier þig fyrer JEſu dijra Blood, ad aller Kraptar vors iñra Maňs, mættu daglega ſtyrkiaſt til þinnar Lofgiordar og Þacklætes, ſo allt hvad i oſs er, þad hrooſe þiñe Guddoms Giædſku, ſo leinge Lijfed vinnſt, og eingenn Hlutur fære oſs ſkiled vid þinn Kiærleika, hvorke i

Tijma nie Eilijfd.

Framar bidium vier Þig, rettlaate Fridarens Gud, hafdu vakande Forsioonar Auga yfer allre þinne Christne, laat hana bloomgast sem Paalma = Vid og Vatna = Bockum, vidur þann Kvistenn Zemach, under hverium eiliflega græ, og uñum uprenna til Himnarijkes medal þiña Myskunar Handa, geym hana vid ollu Faare, fiærlægu og naalægu, einkum Diofulsens Ofrijke, og Armasum vondra Manna; Laat hana jafnann styrkiast i þijnum Krapte fyrer Orded og Sacramenten, ad hun framkomen sem Morgun=Stiarna, fogur sem Twngl, wtvalen sem Sool, og Ognarleg sem Brioost=Fylkingar, gegnum = þreyngest Myrkranna Volld og Mootlætingar þessara Tijma, fram ad Takmorkum þeirra himnesku Hædanna.

Vertu, O Gud! eitt oruggt Traust og Athvarf allra Christnennar Fedra og Forstioora; Audsyn þitt Hialpræde vor=

vorum allranaadugasta Arfa Herra og Konge, Kong N. N. hans haaborinn Drottningu, vorum naaduga Arfa Prins, og ollu þvi Konunglega Hwse: Vertu Raad med Konungsens Raade i allre Stioorn, Vernd og Vidhallde Christnenar, priid hans Hiarta riettum Kongs Edla Dygdum, sem er Fridur, Samleike, Rettvijse, Hoogværd, Mijskun og Sidrækne: Gef honum lannga Farsælld med lænngum Lijfsdogum, hanns Rijkium Frid og Blessan, hanns Þegnum og Undersaatum Vitsku, Maatt og Vilia, til ad framfylgia allre tilbærelegre Skylldu vid þig og sialfann hann; Trijstradu Mægt hans Ovina, og gior þaa til Skamar sem rangleaa setia sig upp a moote honum; Laat hann so bera þaa jardnesku Koronu hier i Tijmanum, ad a honum sijdar skarta mege Rettlætesens og Dijrdarennar Korona eilijflega i Himnarijke.

Tak ad þier i Raad og Mijskun allar

 Christ=

Christenndoomsens Hofudstietter. Gef ollum Ordsens Kennurum þinn heilaga Sannleiks Anda, sa ed Heimenn sannfære um̃ Syndena, Rettlæted og Doomenn, helge, hreinse og upplijse Hiortu þeirra Tilheyrenda, i allre sæluhiælplegre Þeckingu: Gior þa vollduga Veide-Menn fyrer Þier, O Drottenn, og veit þeim Raad og Styrk i ollu Verke þeirra Kallanar, ad þeir sieu kroptuger og arvakrer i Bænenne, kostgiæfner i Uppfrædingunne, stoduger og vel-menntter i Sannleikanum, heilraader, Kiærleiksfuller og hoogværer i Aminninguñe, roggsamer i Vandlætingunne, og raadvanDer i Hegdanenne, so þeir hafe Samvitskunnar oruggt Frelse til ad straffa, sañfæra og aminna; Gior þeim allann Kross liettbæraann, saker þinnar Dijrdar i Tijmanum, og lat þa skijna sem Sool um̃ Alldur og Æfe medal sinnar Hiardar i Himnenum.

O Drottenn, þu sem tilskickad hefur Ver-

Verålldlega Valldstioorn, og Doomara sett medal þijns Foolks! Lætu þær somu rettelega bera þad Sverd, sem þu hefur þeim i Hendur fenged, Froomum til Forsvars, enn Vondum til Hegningar: Gef þeim bæde Vilia og Mætt ad granskoda Mæalefnen, og grunda vel Doomana, so þeir giore þad eitt sem þier er þægelegt, þeim forsvaranlegt, og Landenu nytsamlegt; Varest Agyrne, Hofmood, Ofrijke, Fiandskap, Trwgyrne, Præattan, Ohoof og allt Mångreinar-Alit; Enn sieu Rædhöller, rettdæmer, orugger, trwfaster, sættgiarner og Samvitsku-gooder, virdande Riettenn, vel skiliande Logmæled, verande Forsvar Ekkiunnar, hinns Underþryckta og Munadarleysingians, so Rettlætesens og Myskunarennar Avøxtur verde þeim eilijflega i Fride sæadur.

Virdstu, O Gud! Nædarsamlega ælijta Hwss-Stioornar Stiettena, og alla þæ þar iñe lifa og underbwa. Gef

ellum Forelldrum og Hwsbændum bodennar Skylldu ad giæta vid Born siin og Vinnuhiw, i tilbærelegre Elsku, ærlegre Forsorgun, verdugum Verka-Laununm, Prwdlynde, Hoogværd og Lastvorum Lifnade, Ogun og Uppfrædegudlegra Dygda og Mannkosta; Þar a moot Bornum og Undergefnum, ad þau syne Forelldrum og Hwsbændum audmiwka Hliidne, Virding, Velunnan, Packlæte, Vinnu-Dygd og Umburdar-Lynde, allt i sonnum Guds Otta og sijfelldre Tilhugsan Verdlaunana a Uppsteru Tijmanum. Gud! þu sem ert Hioonabandsens Hofundur og sa þad blessar, trwlofadu sialfum þier i Himnenum, alla þa sem hier a Jordu Tryggder teingia til heilags Hwskapar, medal þinnar Christne: Gef ad þeir prijde sin Rada-Hag med Framsyne, Hreinlijfe, Bæn og ærlegre Fyrertekt i Uppbyrianeñe, Eindrægne, Frid og Astrijke i Sambwdenne, Polgiæde, Stilling og Hug-

hreyste

hreyste i Skilnadenum, med oruggu Trwnadar-Trauste gefens Fyrerheites Þinnar-Umhyggiu.

O DRottenn! Hafdu nædugā Forsion yfer allra þeirra Lijfs Hogum, sem fædast innann Christnennar Takmarka, og rædstafadu eirium og sierhverium i þad Stand honum er hæfelegast. Láttu Lijfsens inngefna Krapta i heil. Skijrn, dagléga þroast hiá þeim Ungu, til Næms og Ydkunar andlegra Dygda og allrar Sid-Prijde: Settu þá Olldrūdu hinum til goodrar Fyrermyndar i Gudrækneñe, i Stoduglyndenu og Varcygdarsemenñe: Kenn þeim Rijkuretta Brwkun Audæfanna, og hneig þeirra Hiortu til Lofgiordar og Þacklætes vid sialfann þig, eñ Mylkunar og Orlætes vid Nāunganñ: Þeim Fátæku gef þu ad þeir sieu froomlynder, Fridgiarner og Þolenmooder, leitande sinnar Næringar med ærlegum Atburdum, utañ Kijfs, Oroo og Moglunar. Veit ollum

ſameigennlega, ad ſierhver vakte ſijna Kallan, og vande ſitt Rꝍd i Guds Otta og goodum Lifnade. Lꝍt vor Hiörtu innbyrdes ſamteingd vera, med Fridarenns og Algiörlegleikanns Bande, ſem ad er Kiærleikurenn, ſo ad einn bere annars Byrde, og hver annann ꝍminne til Himnarijkes. Gef oſs jafnánn ad þenkia þar til, ad vier erum aller eins HErra Þiónar, og eigum aller ſömu Leid, fyrer Daudann og Doomenn, til þeſs Fagnadar, hvar Kiærleikurenn eilijflega varer, i Odaudlegu Sambwdar Ynde allra Fridarenns Barna.

Framar bidium vier þig, Fader himneſkur, ad þu virdeſt allann vorn Lijfs-Hag i Rꝍd og Myſkun ad ꝍlijta. Bleſſadu allt vort Rꝍd og Tilſtand, Reiſur og Aform, Verk og Vinnulag, vora Bygd og Bwſtade, Brædur og Syſtur, Vine og Vanda-Menn, vor Efne og Utriettingar, Æru og gott Mañord, Utgꝍng og Jñgꝍng, Lijf og Sꝍl, og allt

allt hvad þar ad hnijgur. Biood Bleſsaneñe ad hun kome yfer oſs, ſem Dogg af Hædum, og lat oll þijn Handaverk unna vorre Farſælld. Gef oſs Himenenn hagſtædan, Jordena frioſſama, Votnen veideſæl, og Skepnurnar Avaxtarſamar. Vardveit oſs fra Hungre, Drepſoott, Dijrtijd, Hernade og Land-Plaagum, fra Stormum, Elldgange, Reidar-Þrumum, og allra Hoſud-Skepnaña voveiflegu Skadræde: Vardveit oſs fra Lopt-Ondum, Villudijrum, Eytur-Ormum, Illkvikendum, Draugum, Forinium og Dioſulſens Ognunum, fra grimum Siwkdoomum, Sliſum, Oforum, Lijfs-Haaſka, Lima-Tiooñe, bradum Dauda og allre Olucku. Laattu þijna hægre Hond leida oſs, þiñ Anda ſtioorna oſs, þitt Engla Lid vernda oſs: Vertu ſialfur allra vor Meina-Boot, vor Vorn og Veria, vor Heill og Hialpræde.

Veittu ollum Chriſtnennar Kroſsber-

 endum

endum Mÿſkun og Medaumkun: Bæt þeirra Breſt og bænheyr þaa naadarſamlega, O Rotteun miñ Gud, ſem velkiaſt i Eymdum og Volæde, eru Fœraader, Munadarlauſer, Forſmaader, Underþrickter, Fiotrader, Herteknex, Hwngrader, Klœdlauſer, Særder, Lemſtrader, Sorgbitner, Freyſtader, Orbyrger, Elleþiaaden, Siwker, Veiker og Vanmaattuger: Ollum þeſſum lykna þu, O Rottenn, og lææt þaa niota þinna Fyrerheita og fodurlegrar Giædſku, JEſu Forþienuſtu og Arnadar Ords, allra trwadra Manna Bæna um allañ Chriſtenndoomenn, ſo eingenn verde i Eymdum epterſkileñ, nie eilijflega tapadur. Minnſtu og einnenn Myſkunar þinnar yfer ollum þwngudum Kvinnum, og þeirra naattwrlegum Fædingar Hag, veittu þeim Styrk i Veikleikanum, Hiwkrun i Harnikvælunum, og vertu þeirra Barna Lioosmooder, Lijf og Saalar Heill, ſo þær med Glede ſiææ ſinn endurgetenn riett-

ſkapad-

skapadann Lijfs Avoxt, JEsu Christo fyrer heil: Vatns Skijrn innplantadan. Gef oss ollum daglega ad endurnyast til þinnar Rettlætes Myndar, fyrer alvarlega Jdran, stoduga Trw og Afleit vondra Verka. Hafdu Polenmæde yfer vorum Syndum, og fyrergef oss allar þær i JesuNafne: Gior oss fullvissa um þeirra Kvittun, um þinn Kiærleika og vora Utvalning. Svipt oss allrei þinne Forsioon og Fulltijnge, Rettrwudum Med-Brædrum, christelegre Stiornnan, Landsens Frid og Lijfsens Medolum; Helldur gef oss um alla Æfi ad hvijlast under Væng þinnar Myskunar, i Sannleiksens Frelse, Samvitskunnar Reoseme, Hiartans Gladvære og hialpsamlegre Epterbid vorrar Lausnar wr Utlegdenne, og Jnnleidslu til Fodurlandsens. Æ DRottenn! sveipadu oss þijnu Astar Hiarta, og sikradu allt vort Meotlæte med Forsmeck himneskra Giæda: Vertu vor Hialp i Neydenne,

enne, Huggun i Sorgeñe, Stod i Van-
mættenum, Styrkur i Freystingunum,
Raad i Vandrædunum, Rijkdoomur i
Orbyrgdenne, Lækning i Siwkdoomen-
um, Lijf i Daudanum, Fognudur i
Uppriſunne, Forſvar i Doomenum, og
allra Giæda Fullkomnan i eilijfu Lijfe.
Unn oſs ad hnijga til Grafarennar und-
er þijnum Blood-Merkium, og þadann
ad upprijſa under þijnu Sigur-Merke,
til ſællrar Medtoku fyrerheitennar Arf-
leyfdar eilijfra Giæda, Amen.

Bæn eins Barna Frædara.

O Þu naadarfulle Gud og gædſkurijk-
aſte allra Barna Fader! þu ſem vered
hefur minn Gud og Fader i fraa Moo-
dur-Lijfi, og epter þinne Velþocknan
mier Overdugum til-trwad einn lijtenn
Hoop þinna Smælingia. Eg, ſem bo-
denn er, þeſſare minne Skylldu med
Dygd og Trwlynde ſtoduglega ad fram-
fylg-

fylgia, hlijt ad vidurkenna, þad eg hefi stoorann Breſt bæde i Vilia og Mætte, hier, minn Gud, og þijnum Bornum retta Piooukan ad audſyna. Eg er Tooml-atur og Preyingar lijtell i þvi ad uppfræda þau; Dofinn og Rækt-arlijtell ad bidia fyrer þeim; Elſkan til þeirra Velferdar er miøg ſo veik i mijnu Brioofte; Þar med gef eg þeim opt-ſinnes Hneixle med minne Oradvandre Umgengne, og ſtunda meir þad Hiegoo-mans Hættum vidkemur, helldur enn þeirra Sæalar Gagne. Æ DRotten, fyrergefdu mier alla mijna Vanrækt og Forſoomun, og lattu þau alldrei giallda Odygdar minnar, helldur nioota þinnar Tilſioonar og fodurlegs Aſtrijkes. Og þar eg veſæll Madur orka ſo lijtells A-vaxtar af þvi Punde, ſem mier er i Hen-dur fenged, enn veit ei nær enn Kalled kemur og til mijn ſagt verdur: Gior Reikningſkap þinnar Raadsmennſku; Þa bid eg þig, min Gud og DRott-enn

enn: Giör mig rettskickadann fyrer Þij-
nu Auglite medann Tijmenn er, og gef
mier Nǽd Þijns heilaga Anda, sa ed
stioorne mijnum Þaunkum, Ordum og
Athofnum, til Eblingar Þinnar Dijrd-
ar og Þeirra Saalar Heilla. Veit mier
Fulltinge Þinnar Myskunar, ad eg sie
Omǽdenn, framsyn og Ahyggiufullur i
Uppfrǽdingunne; Hollur, adgiǽtenn
og oruggur i Aminningunne; Gedfelld-
dur, hoogvǽr og sidprwdur i Umgeng-
nenne; Arvakur og andagtugur i Fyr-
erbeidslunne, leitande Þinnar Dijrdar i
ollum Efnum, og leitande Þinna heilogu
Engla Foostur Bornum sogur Dǽme
Lifnadarens og Trwarennar: Laat oll
mijn Uppfrǽdingar, Vandlǽtingar og
Aminningar Ord vera grundvollud a
Sannleikanum, og Þeirra Mergd og
Meata i Kiǽrleikans og Rettvijsennar.
Metaskaalum af Þinum Otta grandvar-
legast utvegenn, og hvad eg planta,
vokva Þu sialfur til Þess Avaxtar, sem
er

er heilagur, fullkomenn og Ovisnanlegur; Fyrer JEsum Christum þinn eingetenn Son og i hanns Nafne, Amen.

Bæn, sömu Meiningar.

MJNN æstvdlegaste HErra JEsu Christe, þu hinn friiðarste medal Mañaña Sona, sem Bornen upptookst a þijna Armlegge og blessader þau. Þig bid eg af ollu mijnu Hiarta, lattu þijn wngu Hiardar-Lomb, sem þu hefur mier til-trwad, sialfs þijns eilijfre Trygd og Umoñun jafnañ befolud vera. Gef þeim bæde Vilia og Matt ad heyra, læra og understanda þitt heilsusamlega Lijfsens Ord, med allre Kostgiæfne ad yðka þad, af ollum Kroptum ad elska þad, i allre Skickan ad hegda sier þar epter. Upplijs þu og endurnær allar þeirra Skijrnar Gaafur, og hritt þeirra Hiartans Dofinnleik, so þau skilie rett uñ þijna Personu, Vilia, Verk og Velgiorninga

ninga; Styrk þeirra Minne, og laat ecke Diofulenn stela þvi Ordenu wr þeirra Hiørtum, sem þau hafa medtekeð. Uppleys Fiotur þeirra Twngu, so þau tale skinsamlega og gudrækelega um þijnar Dasemder, i grunde þær med Þaunkunum, og, itreke þær med Muñenum i Omæddu Hiartans Epterlæte, Andagt og Virdingu. Gef þeim og einnig Tækefære Tijmans og Hendtugleikanna til ad stunda þad sierhvad sem þienar til þinar Dijrdar og þeirra Velferdar æfinnlega. Ei ad sijdur virdstu, minn Gud, ad frioofga þeirra Saaler øllum andlegum Dygdum. Gef þeim ad Ottast þig sem rettlaatann Doomara, og elska þig sem Milderijkann Fødur; Treysta þier og tilbidia þig i JEsu Nafne, vegsama þig og þacka þier ann Aflaats fyrer alla þijna Velgiorninga, einnenn ad tileinka þier allt þad gooda, sem vid þau framkemur. Laattu þeim einga Sorg, einga Freisting, eckert Mootlæte

læte so Mædusamt tilfalla, ad þau or-
vænte sier þinnar Naadar i Opolenmæ-
de, helldur sikradu allann þeirra Kross
med Huggunum heilags Anda og epter-
komande eilijfrar Dijrdar Tilhugsun.
Settu þeim frooma og gudrækelega
Stioornendur, sem veite þeim Upphellde,
vande þeim Ogun, stunde þeirra Menta
Naam i Guds Orde og goodum Sidum,
elske þeirra Velferd wt af Hiarta og
gange fyrer þeim i Lastvorum Lifnade.
Þessara Hylle gef þeim ad rækia, med
Hlijdne, Virdingu, Velunnan, Þacklæ-
te, Verka-Dygd og Umburdarlynde,
og æ ad lijta meir til þess Okomna, hell-
dur enn þess Nalæga. Gier þau
Vidmoots good og Varcygdarsom i
allre Hegdan, fridgiorn og spok i sinne
Umgengne, hoegvær i Talenu, goodsws
i Gedenu og alenmenn Orettarenns;
Væg i allre Mei höndlan vid þijnar
Skepnur, Veslidum og Naudstoddum
Medaumkunarsom, rækenn um sijna
Vors

Þorf og ráðþægenn hollum Aminningum. Blessaðu þeirra Lijf og Sál, Jngáng og Utgáng, Ráð, Efne og Fyrertekt. Lát öllum þeirra Verkum volduga Heill og Blessan yfirbyggia, so þau framkvæmest til þinnar Æru og þeirra Velferdar. Vardveittu þau, O Drottenn minn Gud, fyrer Veralldarennar syndsamlegu Epterlæte; so þau medtake alldrei af hennar Plágum. Geym þau vid illum Selskap og Ofrijke vondra Manna, þeirra Svikum, Alygum og Ofbænum. Lát allar DioffulsensViela-Snorur verda nidurslegnar fyrer þeirra Footum: Og gef þeim ad varast Tæfesære Syndarennar, so vel sem Syndena sialfa, einnig ad yfirbuga sitt eiged Hollð med þess Girndum, so einkis Ovinar Kraptur gete þau sliteð wr þinne Myskunar Hende. Láttu þau alldrei med Oblidwgum Þaunkum freista forbodenna Hluta, er helldur glæpast á þeirra Brwkun i dærlegre Vegun og Ofstrau-

-ste

ste þinnar Naadar ; Helldur fyrer Daudans, Doomsens og Eilijfdarennar Minningar Otta fraa ster hrinda Lyst og Elsku syndsamlegs Athæfis. Verndadu einnenn þeirra Lijkame vid ollum Slisum og Oforum, Hrygdar og Haaska Þreyngingum, saarum Sinerdoomum, brcadum Dauda og allre Olucku. Settu þeim til Varnar og Fylges þin H: Engla Skara, sem þau bere aa Hondum sier yfir allar Hættur þessa Lijfs. Veittu þeim Raad og Styrk i ollum Vandrædum, i allre Astrijdu, i ollu Saalar og Lijfs Ofrelse, og hvott ad Heimurenn yfirgefe þau, vertu þeim allz drei afhorfinn. O JEsu JEsu! Kenn þeim ad vaka og bidia, so Freistingarnar selle þau ecke. Haf sijfellda Medaumkan yfir þeirra Veikleika, og fyrergef þeim allar þeirra Synder og Æsku-Breste. Laat ecfert Augnablik þinnar Onaadar yfir þau koma hverke i Voku nie Svefne, helldur skijne Geisle

þinn=

þinnar Guddooms Astar yfir ollum þeirra Lijfs og Saalar Häg, allt fram̃ i Andlaated. Æ minn HErra og Gud! Hvert helldur þier þocknast þeirra Lijf ad lengia edur spara i Heimenum, þaa verde þinn Vilie: Enn þad er heitürst Andvarpan minnar Saalar, ad Daudans Kaleikur verde þeim hvergi ad Vorum borenn, nema i þijnum Fadme: Og nu grærbæne eg þig, fyrer þijn diwpu Myskunar Ydur, þu allra tryggarsta Gnædskunnar Vera, hvar og hvenær Mæler þeirra Lijfsdaga er uppfylldur i þinne Hende, þaa gef þeim ollum hæga Burtfør af Heimenum med Simeone, huggunarsamlegt Andlaat med Stephano, fagnrsæliann Vidskilnad med Paale, Laat alla Under þijns helgasta Lijkama standa þeim opnar a Dauda-Stunndinne: Alla þijna Hiartans Hryggd og Mædu gefa þeim Hægd i Andlaatenu; Alla þijna Blood-Dropa hroopa þaa inn i Himenenn. Gled æ mitt Hiar-

Hiarta med Von þeirra Hialpræðes hier i Tijmanum, og mijn Augu med sælire Sioon þeirra Forklarunar i Uppꝛisunne. So heyr nu DRottenn mijna Bæn, og hvers eg bid i Veikleika, þad fullkomna þu i Krapte. Hialpa þu mier og einnenn, ad til allra þeirra Hluta, sem eg hefi þig umbeded, þar vaxe mijn Gyrnd, vaxe mijn Bæn, stofne mijn Uppfræding og styrke mitt Lijfserne i æsinnlegum og Ohreytannlegum Krapte þinnar Nadar, Amen.

Eins Skipstioornara edur Formanns Bæn.

O Þu heilage, alleina vijse og Odauðlege Gud, Fader Eilijfdarennar, Uppspretta Lioossens, Skapare Heimsens, Hofundur Lijfsens og allrar Skepnu Verkmeistare, Verndare og Stioornare: Þu sem Mannsins Anda giörder af einginu Efne og hanns Lijkama af Leyr

E Jard-

Jardar, og hefur med Doome Rettlæ-
tesins uppcalagt Manneskiunne Pinan-
ing og Erfide þessa Lijfs, so hennar jard-
neska Holld næreft af sijnum Sveita,
þar til þad verdur aptur ad Jordu; Eg
aum og daudleg Manneskia, sem under
þeinann Doom er fæddur, so sem mijn-
er Fedur, og til Mædunnar uppkomenn,
sem Fuglenn til Flugsins, prijsa þijna
dijrdlegu Hatign fyrer alla þijna Gior-
ninga, þvi aller þijner Veger eru rett-
er, og allt hvad þu tilskickar er Loflegt:
Eg vidurkenne þijna Magt og Giædsku
og þacka þier af ollu minu Hiarta, ad
þu hefur giort mig ad þ. ñ. Mynd, jaa, en-
durkeypt og endurgeted til þiñar Myndar,
ad þiñ Almaattur hefur verndad mig, þiñ
Rijkdoomur forsorgad mig, þiñ Vijsdoo-
mur forsvarad mig, þinn Kiærleike endur-
nært mig, þijn Polennmæde sparad
mig, og þijn Myskunseme epter mier lei-
tad alla mijna Lijfdaga. O minn
DRottenn! Hversu minne er eg ollum
þijn-

Þijnum Myſkunſemdum, og allre þeirre Trwfeſte, ſem þu hefur audſynt mier! Hverſu kann eg noogſamlega ad dadſt ad þinne Goodgyrne, Aſt og Umhygg⸗iu! Mijnum Vegum hefur þu ſkoorn⸗ad, mijnar Naudſyniar ad þier teked: Mijnar Reiſur bleſſad til Lands og Vatns, mier aa Þurrlendenu Vegenn opnad ſem Barthimæo; Mig aa Byl⸗giunum handleidt ſem Petrum, og mig wr diwpum Votnum dreged ſem Jon⸗am; Jaa i allre Neyd hefur þu hiaa mier ſtaded, og alldrei mitt Lijf i Hættkanum yfirgefid; Þar fyrer ſkal minn Muñur lijfa þinne Lofgiørd ſo lenge ſem eg lifi, og mijn Tunga mikla þijnar Dadſem⸗der aa medann eg er til. Æ goode Fa⸗der! So ſem þu hefur hijngad til bored mig i þijnu Lijfe og allann Yfirgang og Ognar Hofud⸗Skepnanna nidurſteged aa mijnum Vegum, ſo hefi eg enn nu i þijnu Nafne og Hiaalpar Trauſte mijna hættuſomu Sioo⸗Reiſu byriad. O Ro⸗

 otten=

ettenn Zebaoth, þu sem situr yfir Cherubim og Seraphim og sier af Himnum ofann i Underdiwpenn; Siaa þu nu til mijn, og vertu mier nædugur. Hneig þitt Eyra og heyr mijna Bæn, uppliwk þijnum Augum og aaliit mijna Þorfn. Þu sem ert Athvarf allra Jardarennar Endemarka, vertu mier og mijnum Fylgiurum trwfastur Gud og Geymare. Vertu Stioornare minar Stioornar, og Raadgiafe minna Raada, so mig hende eingenn Vandræde. Gior mijna Vegu slietta, og vertu, O Gud, minn Vegur, Vagn og Leidtoge. O Drottenn! Minnstu nu ecke minna Synda, so þu vitier þeirra med Straff nu, helldur sicktu þeim i Hafsins Diwp, og halдtu Fridarens Baunkum yfir mier. Þu sier ad mijner Veger liggia nu yfir einn hættusamann Bloods Akur þeirra Sofendaña, hverium þijn Hond hefur harla þwngt aded. Æ minn Gud! Halldtu fraa oss

oss hennar Obærelegum Þrønga, og burtsviptu oss ecke a vondum Tijma. Þu sem Nordred wtbreider yfir einne Audn, leid oss Lijf-hoolpna under þessu Tiallde, og lattu þinn Anda sem yfir Vatnunum sveimade i Upphafi yfirskyggia oss, lijka sem Ornen sveimar yfir sijnum Ungum. Sie nockur af oss hier Innannbords Oscattur vid þig, þa helga þu hann, DRottenn, fyrer þijnu Auglite; HErra JEsu, frida þu hann med þinne Fyrerboon, og lattu eingann Byrdar-Þrønga yfir oss liggia. Snw þu til vor Asioonu þinne, og wtrettu þinn Armlegg oss til Hlijfdar, enn ecke til Hefndar. Þu allsmektuge Gud, sem fer a Vindarens Vængium, og wtleider þa af sijnum heimuglegu Stødum, dempa þu þeirra Ofur Makt, og gior þa Hagstæda, ad þeir grande hverke voru Lijfi, Skipe nie Gotze. Þu sem Hafid innelyker i þijnum Hnefa, settu þitt Velldes-Bod Hafsens Bylg-

 unn

inum, so þær ecke upphefie sig ad moote
oss til hættrar Hindrunar, Skada nie
Skelfingar. Þu sem lætur Dampana
draga sig upp af Jardarennar Enda, og
samannþiettir þijn Sky under Himnen-
um, giör oss ecke Synena myrkva, nie
Morgunrodann dimann, helldur gef oss
Vedred bliidt og Veguna biarta under
þinne Soolu. Vardveit oss myskun-
samlega i JEsu Nafne, fyrer ollu Fære
og Skadsemdum. Vardveit oss fyrer
Lopt- Ondum og Reidarslogum, fyrer
Hregg- Vidrum og Vegar- Villum,
Blind- Skerium, Illvættum og allss-
kyns Ognunum, fyrer brádum og O-
forvarandes Slisum, hastarlegum Siwk-
doomum, illum Dauda og allre Olucku,
Ver oss ad Arnar Vængium yfir Haf-
sins Diwp ad Þurrlendenu, og lat
þijnar Skepnur unna vorre Fararheill.
Vertu allra vor Fognudur, Fridur og
Traust, og varnadu þvi himneske Fad-
er, ad vier mædum þitt fodurlegt Ged,
med

med illum og hneixlannlegum Ordrædum, vondum Verkum og innbyrdes Mootþrooa; Helldur gior þu vor Hiertu samrœda i ollu goodu Verke og þier þægelegu, so vier elskum hver annars Gagn, berum hver annars Byrde, og lijdum samhuga hver med odrum. Þijn hægre Hond leide oss, þinn Ande stiorne oss, þitt Engla Lid verde oss, Toktu Vara a allre vorre Velferd, og geadu grant ad ollum vorum Naudsynium. Unn oss aptur ad hitta vorrar Bygder med Farsæld, og vora Vine med Fognude, epter þinne Velþocknan, og laat eckert þinna Barna hryggiast yfer Offorum vorum. So upplist nu þinne Hende og blessa oss alla med einne volldugre Blessan yfir Saal og Lijf. Allt hvad vier erum, hvad vier hofum og hvad vier framkvœmum, selum vier þinne guddoomlegre Forsioon. Gior vid oss alla epter þinne mikelle Myskunseme, so bæde vier og allur þinn Lijdur,

 sem

sem þecker vor Nofn, sæe þeß fulla Raun, ad þu ert þeim ein örugg Hlijf og Hiælpar Styrkur sem æ þig vona. Þessa bidium vier þig enn framar med vorre DRottennlegre Bæn, af Hiarta segiande: Fader vor, etc.

Bænar Andvarp christennar Manneskiu um̃ gudlegann Underbwning, og gledeleg Avaxtar Not, DRottennlegrar Kvolldmaal-tijdar.

O minn alkæ sætarste JEsu, þu himneske Lijknar Brunnur, sem lijfgader mijna Sælu fyrer þinn Dauda, og vitjader mijn þa eg var Munadarlaus i Daudans Bondum beigdur og fiotradur, under Guds Reide og Byrde miña Synda: Eg sem wtklakenn er af Lijfi minnar Moodur til mædusamrar Pilagrijms Reysu i gegnum þennann Tæra-Dal, kem nu aumastur allrar Skepnu til

til ad vitia þijn, miñ goode JEſu! Og leita þeſs vegna Vega-Neſtes, ſem þijn hiartgroſenn Elſka heſur minne Saalu epterſkiled, a þvi ſijdarſta Kvollde þinnar Hierviſtar; Enn, æ minn ORottenn! Eg hliit ad medkenna minn ſtoorann Vanmaatt og Overdugleika i þvi ad nalægiaſt þig, og niota þinnar heilögu Kvolld-Maaltijdar verduglega. Mitt Hiarta er froſed, mitt Sinne er ſaurgad, mijn Samvitſka er doſinn: Mig breſtur Jdranena, mig ſkorter Bænræknena, mig vantar Trwna. Eg veit ad ſonnu ad þad er betra ad graata vid þijnar Fætur, enn glediaſt i Fadme Veralldarennar: Eg veit og, ad hennar Glede-Viin er Ylmur Daudans til Daudans; Enn þitt H. Blood Ylmur Lijfſins til Lijfſens allra þeirra ſyrgiande Saalum, ſem þad medtaka i Miñing þijns Dauda; Þo er Spilling Natturunnar ſo rijk i mijnu Hollde, ad hun veiker þaa Hiartans Lyſt og Epter-

launaun, sem eg ætte ad hafa til Þvílijkrar Fædu. Æ minn Gud! Yfirgefdu mig ecke. O minn JEsu! Slepp þu mier ecke. Þu sier og þecker allann minn Synda Hag, oll mijn Saalar Mein og sorgleg Vandræde. Eg vil fegeñ siaa þig, enn Myrkur Syndanna byrgia mier þad Lioos; Eg vil bidia þig, enn Bænarennar Kraptur er dofinn i mijnu Hiarta; Eg vil koma hier nær og kyssa þinn sæta Munn, enn mitt Hofud liggur i Dupteinu med þungu Maalfære og saurugum Vörum; Mijn Saal er yfirkomenn, og Lijkame þessa Dauda, sem eg ber, megnar sier ecke upp ad lipta, fyrer sijnu eigenn Blode. O minn JEsu, aumka þu þad, og vægdu mier vesælle Manneskiu. Minnstu þiñar Myskunar, minnstu þiña Fyrerheita, alijt þu mijna Þorf, alijt þu þijna Dijrd, Eg kann mier ecke ad hiarga, þvi mitt Lijf er Daudanum vafed; Daudann ber eg i mijnu Hollde,

og

og veit ei nær enn Kalled kemur; Lijfid gäfstu mier, Lijfinu hef eg tapad: Virdstu mier Lijfid aptur ad gefa, so eg mætte Lijfs og Lideñ lifa i þier. Sendtu mier Krapt ad Hædum, sætuste Jesu Christe, og sieadu nu, hvar eg er ǫdkomenn: Eg, æ Tvennt i Vonum, vegna mijns Overdugleika, sem er, ad annadhvert verde þesse Dagur mier til Falls edur Uppriisu, Græts edur Glede, Lijfs edur Dauda, nær eg skal byrtast fyrer þijnum Dijrdar Doome, æ Dege þinnar Tilkomu. O DRottenn, styrk þu mijna Trw, og lát þinn Krapt vera i mier breysfum Mættugañ, so eg ecke vegna mijns Vanmættes esi þitt Almætte. Kveik þu i mijnu Hiarta sannarlegt Jdrunar Angur, orugga Trw og Elsku, til þijn. Tak fræ mier hiegoomlegar Gyrnder, Hiartans Dofenuleik og annarlegar Hugsaner, enn lát mig þenkia þar uñ, ad eg skal nu medtaka þann sama Lijkama, sem fyrer

 mig

mig alſærdur hieck a Kroſſenum og nu ſkijn i eilijfum Heidre, hafinn a Guds Tignar Stool. Gef mier ad hugleida hver Virding veiteſt minne Sælu, ſem nu ſkal medtaka þitt heilaga Blood, hvers minnſte Drope ad er dijrmætare enn Himen og Jord. Laat þad vera mijna Trw, nær eg ſkal bergia þvi bleſſ-ada Vijne, ad eg under eins legge mijn-ar Varer ad þijnu allra helgaſta Sijd-u-Saare, og wtſiwge þadann ilmſæta Lind þijns brennande Hiarta. Gior mig ſo innlijfadann ſialfum þier, ad þoott eg ætte fyrer Daudann eda Doomenn kalladur ad vera a ſamre Stundu, þa mætte Kraptur þijns H. Bloods vera mijn Lijkblæa, og mig i Himeneirn uppdraga fyrer þitt Hæſæte! Enn æ ſo lenge mitt Æfinnar Glas wtrennur i þinne Myſkunar Hende, þar bid eg þig, minn HErra JEſu, ad þeſſe þijn Aftgiof ſie minne Sælu Hreſſing i Eymdunum, Huggun i Sorgunum,

Stod i Vanmættenum, Styrkur i Freistingunum, Frelse i Preyngingunum, Fridur og Vorn i Offsoknunum, allskyns Hiælpræde og Odeyfannlegur Smeckur himneskra Giæda i ollum Þrautum og Angræde mijns daudlega Lijfs, einna mest i Andlaatenu: Laatu þaa minn sætarste JEsu þitt signada Hollð og Blood, sem eg nu i Dag medtek, draga mijna Saalu i þinn himneska Fridar Fadm, hvar hun Holldenu samtengest aa efsta Doome, og bere þaa Sigur fraa Svefn-Hwyse mijns Lijkama til æfvarande Skodunar Dijrdarennar aa Lande lifande Manna, hvar eg fæ ad siaa þig Auglite til Auglites. Vænheyr mig aastwdlegaste HErra JEsu Christe, fyrer þitt Nafn og Forþenustu, A M E N.

Bæn þwngadrar Kvinnu.

O Þu allra hærste, stoore og Haatignarfulle Gud, sem alla Hlute skapad hef-

hefur med þinne Almættes Hende! Eg þacka þier hiartanlega, ad þu hefur sied til miin i þinne Myskunseme, og blessad mig i miinum Egtaskap med niium Barn-Getnade. O miñ goode Gud! Eg bid þig af ollu miinu Hiarta, ad þu lǽter nu þessa þiina Skopun eingu Tioone eda Fordiorfun mæta, helldur virdstu hana naadarsamlega ad blessa og vardveita, bæde til Saalar og Liikama. O þu lyksame DRotteñ! Bornen eru þiin Gaaf-fa, og Liifsens Avoxtur er eiñ Skeinkur af þier: So hiaalpa mier nu, ad eg mege medtaka þessa þiina Giof med Hiartans Þacklæte, og elska hana laangtum meir, enn allt Veralldareñar Gull og Sylfur; Þvi þetta er þo ein Manneskia, hveria þu hefur i Adam skapad epter þiñe Mynd, og sem so diirt er endurleyst med JEsu þiins Sonar allra heilagasta Bloode. Æ minn DRottenn! þu hefur forunds-runarlega tilbwed Fostred i miinu Lyfe, þu hefur samteingt þad med Ædum og

Bein-

Beinum, klædt þad med Hollde og Hørunde, og blessad þad med Lijfe og Anda. Æ minn JEsu og minn Gud! Þu sem varst tilluktur um̃ tilsetta Mænude i þiñar Moodur Lijfe, gefdu mier, ad eg vid hvoria eina Foosturſens Hræringu i mijnu Lijfe, hugſe andagtuglega til þijn, og vardveittu bæde mig og miñ Lijfs Avöxt fraa allre Olucku. Enn þegar mijn Stund er komenn, ad eg ſkule fæda, þaa gefdu mier, minn Gud og Lausnare, Styrk og Kraft þar til. Laattu þaa þitt Almætte vidhallda mier, og þijnar Myſkunar Hendur sina minne Pijnu. Gef þu mier og þangad til bærelega Heilbrygde, epter þijnum nædugum Vilia; Enn sijdann i Fædingunne, laattu minn Lijfs Avöxt koma i Lioos, m̃z rettre, heillre og frijdre Lijkamans Skopun. Miñ Gud, leid þu mig myſkunſamlega a þeim Tijma, og giördu mig þaa ad einne gladværre Barna Moodur. Al þu i ollu Omn fyrer mier og mijnum Lijfs Avexte,

af

af Náad og Myſkun þinne. O minn DRotteinn! A þijnar Hendur fel eg bæde Feoſtred og mig, þu hefur endurleyſt ockur, þu trwfaſte Gud Sannleiksens, A M E N.

Bæn einnar Lioos-Moodur.

HErra JEſu Chriſte, þu himneſke Lauſnar-Steinn og Heilſugiof allra Maña, ſem Valld hefur Lijfs og Dauda, og med þinne ſomu Hende ſærer og um̃bindur, apturlæſer og upplijkur! Til þiña Hiaalpar-Hæda upphef eg mijn Augu, og bid þig, minn Gud og Frelſare, ad þu nalæger þig i Naad og Krapte, þiñe Þynnga-þiaadu Skepnu, ſem hier veinar fyrer þijnum Footum. O DRotteñ, aflietttu nu þeirre Byrdenne, ſem þu hefur uppaalagt, og leyſtu hvad bunded er. Þu ſem aadur wtleiddder hana af Lijfe ſinnar Moodur, og medtookſt hana fraa Moodur-Lijfe, greid nu daaſamlegá heñar

ar Fædingar Hag, og gior heñar Myrkur ad Byrtu; Veittu mier Nað og Styrk ad þioona henne i þessare Naudsyn, med allre Neakvæmd ad hugga hana, og med þijnu Fulltijnge ad annast hennar Þorf. Vertu hia henne i Neydenne, þu lifande Gud, og lijfgadu hennar Anda, hennar Þol og Traust, hennar Von og Bæn til þijn. Tak hennar Hormung þier til Hiarta, og mijk hennar Angist, fyrer þa Hrygd og Kvöl, sem þu barst i Blood-sveittu Hollde heñar vegna. Lijt hana Myskunar Augum, sem þijna Moodur under Krossenum, riett henne þijnar Hialpar Hendur, sem Petre a Bylg-iunum. Leid hefle af þier Heilsu-Krapt, sem hinne Bloodfall-siwku, og læt hana bijda þijns Hialpræder i Þolenmæde, og ecke sleppa þier fyrr enn þu blessar hana. O DNottenn, vardveit þu hana og hennar Fooistur fra ollu Skadræde: Gef henne heilnæma Lausnar-Stund, og læt allt skaplega gaanga uñ hennar nætt-

naatturleg Efne. Vertu siaalfur Lioos-Mooder hennar Barns, og so sem þu hef-ur það lijfgað og nært under hennar Hiarta, so gled þad sama Hiarta med þess Lausn og Lijfs Utkomu i þessa Heims Lioos, og sijdann med þess andlegre Lijf-gan og Endurfædingu i heilagre Skijrn, so hun siaae þar sitt og þitt Sæde, sinn og þinn Fognud, Arf og Hlutskipte. Enn þokne þier ad leysa þess Lijf wr Mædu, fyrr enn þad nioote þessa Naadar-Innsigles, þaa gior þad ei sijdur hoolped fyrer þijna Forþenustu og þijns Anda heimugleganu Krapt. O JEsu, kom og audsijn þitt Hiaalpræde! O JEsu! ken þu mier ad bidia, og halldtu mijnu Hiarta til þijn. O JEsu! Gior vid oss epter þijnu Nafne: Heyr oss i þijnu Nafne, og hugga oss fyrer þitt Nafn, A M E N.

Hijngad lwta fylgiande

A n d v ø r p.

Kone

Kome nu JEsus med sinne Naad.
Kome nu JEsus med sijnu Fulltijnge.
Kome nu JEsus i Krapte og Blessan.
JEsus væge Saalu þiñe, og veite Hægd Lijkama þijnum.
JEsus upplyse þig med sijnu Lioose.
JEsus skyle þier med sijnum Fiodrum.
JEsus hugge þitt Hiarta af Sorgunum.
JEsus gledie þijn mæddu Bein.
JEsus græde allar þijnar Meinsemder.
DRottenns JEsu Augu aaliijte þig.
DRottenns JEsu Eyru bænheyre þig.
JEsu Hond hagræde þier, hans Hiarta mykkine þier.
JEsu Pijna hresse þig, JEsu Kraptur styrke þig.
JEsu Daude lijfge þig.
JEsu Blood-Under, blæde þier Vægd og Frelse.
JEsu Blood-Sveite, gefe þier Hægd og Heilsu.
JEsu bloodug Mynd, sie þinn Fridar

Speg-

Spegell.
JEsu blooduг Tear, þijn sætasta Hug-svolun.
JEsu Blood-mared Holld, mijke þier Holldsens Harmkvæle.
JEsu Blood-spreingda Hiarta, sefe þijn Hrygdar Andvorp.
JEsu Blood-roden Bønd, leyse þijn Blood-Bønd.

Nockrar einfalldar

Huggunar Tølur,

fyrer Syrgendum.

ÞAD er ecke Bilie Guds, ad neinn af þeim, sem hann gaf sijna Huggun i JEsu Christo, grœte Huggunarlaus i Heimenum: Þad er hans Bilie, ad Menn huggest af hanns Vegum, sem eru Myskun og Sannleike, og af hans Ordum, sem eru Lijf og Ande.

Hann er upphaf og Ender vors Lijfs, vor

vor fyrste og sijdarste Kraptur. J honum er vort Lijf og Hræring, hvert vier erum i Lijkamanum, edur fyrer utan hann. Hann hefur taled øll vor Ar, og sundurtaled øll vor Sorgar og Medlætes Dægur, þar til Umskiptin þrivota, og hans ununarsamasta Eilijfd vidtekur.

Þegar vier førum ad lifa, setur hann vort Lijf med Christo i sialfum sier. Medann vier lifum, vardveiter hans Tilsioon vorn Andardrætt. Og þegar vier lætum af ad lifa, er hann oss Upprisan og Lijfed.

Øll Umbreyting er heilnæm, so sem fra Gude kemur, hvert hun hitter hans Børn fyrer Heilsu edur Sinkdoom, Harm edur Glede, Lijf edur Dauda. Hann er Gud a Himnum, og giører hvad hann vill; Enn allt hvad hann giører, er harla gott: Allur hanns Vilie er goodur.

Sæler eru aller þeir sem a hann treysta, þvi DRottenn bærhepper sig af sijnum

heilaga Himne, og hiaalpar þeim af Mootgangs Tijmanum. Hañ er Gud undarlegur, þvi flitur hañ Sijna undarlega. Hann gledur einn, sem honum er kiær, og græter þo annann, sem honum er kiærare; Enn under eins og hañ audmyker þaa, upphefur hañ þaa. Vid margfallda Mootlæting, gefur hañ þeim margfallda Sigurvinning. Og þegar þeir ætla sig yfergefna, er hanns Hiaalpræde grundvallad i kriingum þaa, og hanns Forsvar aa hverja Hlid. Hann giörer þeirra Myrkur ad Byrtu, og gledur þaa æ meir og meir, þangad til þeir minnast einkis Mootlætes fyrer Fagnadar Saker, og alldrei yfergefur hann þaa.

Nu skalltu vijst vita, ad allt hvad DRottenn gaf þier, þad gaf hann þier til sinnar Dijrdar. Allt þad, hverju hann svipte þig, þvi hefur hann svipt til sinnar Dijrdar. Hann gaf þier þad til Epterlætes; medañ þad var, eñ til Reynslu

sín þinnar Tríwar, þegar það var ecke leingur. Ecke er þetta Straff, helldur Stríjd, því DRottenn reyner þar Rettferdugu. Í því Stríjde stendur þu ecke einn. Gud er sa sem med þier stríjder. DRottenn sem þier uppalagde Stríjd i þijnum Veikleika, hann gefur þier Sigur i sijnum Krapte. Eingenn er svo Veykja i neinu Mootlæte, ad Sætleike Guds Huggunar sikre hana ecke, hia þeim sem honum treýsta.

Treystu DRottne af ollu Hiarta, Þad mun þig ecke bresta. Treýstu Gude þijns Hiaalpræðes, því hann er oruggt Athvarf i Neydenne. Ef þu forlætur þig uppa þinn Gud, so mun hann hiaalpa þier. Heyr þu hanns Lykna Maal: Af því hann hefur Lyst til mijn, seger DRottenn, þa vil eg hiaalpa honum; Hann kallar til mijn, Eg vil bænheyra hann, og vera hia honum i hanns Neyd.

Giættu þess, ad Gud er trwr, og freystar einkis yfer Megn fram. Því DRott-

Drotten leggur oss eina Byrde uppaa, enn hann hiaalpar oss til ad bera hana.

Sea hefur eingenn um Allder vered yfergefenn, sem aa Gud hefur vonad. Fyrr enn þaa varde, sinere hann þeirra Hiortunn: Hann huggade þaa kroptuglega, og hiaalpade þeim daarsamlega. Ef þu trwer, þaa skedur þad. Ef þu varpar allre þinne Ahyggiu til Guds, þaa mun hann alla þijna Naudþurft uppfylla. Þvi Drottenn heyrer Graatbeydne þeirra Gudhrædda, og hann vælijtur þeirra Gyrnd.

Þu kannt ecke ad efast um hans Maatt, þvi hönum er eckert Ord Omaattugt. Ecke kanntu ad efast um hanns Giædsku, þvi hann er fullur Myskunar og allrar Goodgyrne. Þar er eingenn goodur, nema Gud einn. Enn vegna þess, ad hönum er allt mögulegt, og hann er allrar Myskunar Uppspretta, þaa vill hann ecke ad þu vantreystter sier fyrer neinu þvi sem þitt Lijf og Saal vidþarfnast. Haf

þvi

þvi Unadſemd þijna i DRottne, og mun hann gefa þier hvad þitt Hiarta gyrneſt.

* * *

Ef þad græter þig, ad þijn Hønd er burt numenn, þaa laattu þad gledia þig, ad Guds Hønd er ecke ſtutt ordenn. Giættu vel ad þvi, hver ſu Hønd er, ſem þig hefur ſnert. Þad er ecke ſu Hønd, ſem græter ann Huggunar. Ecke ſu Hønd, ſem ſærer ann Grædſlu: Einkis Ovinar Hønd: Einkis Deydande Hønd. Helldur er þad Hønd þijns Skapara, ſem þig hefur giort, og þier hefur Lijfed gefed. Sa ſem þig hefur leidt i Heimenum, þig hefur bleſſad, og þier vidhallded. Þijns Brwdguma Hønd, ſem þig hefur fadmad, þinne Saalu og þijnum Hogum dillad. Þijn aſtwlegaſta Moodur-Hønd, ſem fooſtrad hefur þitt Lijf, og endurnært þitt Hiarta. Sw ſem þig hefur bored yfer allar Hættur þeſſa Lijfs, og huggad þig i allre þiñe Mædu. Þad er hun, inder

D hverre

hverre Þijner Fedur og Mædur bloomg-
uduſt aa ſiñe Tijd, ſem Vidſmiørs-Vid-
ar Tre, og runu upp ſem Roſer til Him-
narijkes. Under hverre þeir eru ſijdann
i Fride fram-ſtigner, og ſætlega burt-ſofn-
ader. Hun ſem er heilagur Jurtagard-
ur allra Beina hiñs Rettlaata. Ihverre
allar wtvalldar Saaler hafa Hvijld og
eilijft Skiool. Þad er ſu Magtar-
Hønd, ſem allt giorde af eingu Efne.
Su Stioornar-Hønd, ſem ollu ræd-
ur aa Himne og Jordu. Su Krapt-
ar-Hønd, ſem ollu velldur og vid Magt
helldur. Su Lijfgunar-Hønd, ſem
ollu gefur Lijf og Hræring. Su Lyk-
nar-Hønd, ſem allar lifande Skepnur
ſedur og nærer. Su Læknis-Hønd,
ſem allar Meinſemder kann ad græda.
Su Huggunar-Hønd, ſem ollum Sor-
gum ſnr i Glede ſnwed. O Rottenns
hægre Hønd, ſem alldrei kann ad vijk-
jaſt. O Rottenns hægre Hønd, ſem
ollu kann umm ad breyta. O Rottenns
hæg-

hægre Hønd, sem Sigrenum behelldur eilijflega. Þessare Hende hefur Gud teked inn til Þijn, ecke sem reidur Doomare, helldur sem nꝏdugur Fader. Hann hefur snert þitt Hiarta: Eñ hans Hiarta brestur af Medaumkan yfer þier;. Þvi hann typtar Mannenn, enn ecke vt af Hiarta, Hann hefur fra þier teked Styrk þinnar Handar; Enn hann vill rietta þier sijna Hond, sem er ollumꝏttkare. Þvi hann er sꝏ Drottenn, sem styrker Imnar Hendur, og gleđur maređ Bein.

Þinn jardneskur Armleggur hiaut ad visna, þvi allt Holld fyrnest sem Klæde. Eñ himneskur Armleggur lifanda Guds, sem þig hefur bored i fra þinnar Moodur Kuide, og ollum þijnum Lijfs-Hilletum valldꝏd, hann veikest ecke ad eilijfu. Þo þier falle Þusund Mootlætingar til vinstre Handar, og Tijuþusund Mannraunen a hægre Hlid, þa mun þier eckert Ofall kollvarpa. Og enn þo þitt Holld og Hiarta vanmegnest, þa er hañ

 samt

samt þiñ Gud, og þitt Hiartans Hlut-skipte æfennlega.

* * *

DRottenns Raad kann eingenn ad ransaka; Þvi hanns Veger eru hærre eñ vorer Veger. Hanns Þeankar yfer-gaanga Mannaña Hugsaner. Eñ þad er gledelegt ad um-þenkia, ad aller hañs Doomar eru rietter. Hann gledur oss af sinne Millde, hañ grææter oss af þeirre somu Millde. Þegar hann hyrter, þaa leidriettet hann, þegar hann agar, þaa elskar hañ. Allre hanns Hyrting und-er-byr ein brennande Ast.

Vier ætlum hann sie reidur, þegar hann reyner oss; Enn med þad sama leikur hañ vid oss. Hann ad viisu hleip-ur aa oss sem einn Kappe, so sem hann giorde Jeremia; Enn vier sigrum hañ eins og Jacob, þaa vier vanmegnunst. Vier sigrum Blessanena wtaf hañs Hiar-ta. Brwduren snerter þad. Vor Grææt beygdne kreynger hm̃, so hañs Ydr bresta, og hann hliitur mylkunsamur ad vera.

Nu,

Nu, ef þu sigrar Gud i hans Almætte, Hvernenn mættu þaa kvijda þijnum Vanmætte? Geter þu hondlad Himensins Magt, hvernenn kann þier þaa Heimsins Volæde ad kollkasta? Þeim sama Krapte, med hverium þu sigrar hinn hærsta Krapt, hlioota aller Kraptar underlagder ad vera. Ef þu bidur og trwer, þaa brestur þig ecke. Bænen leitar: Trwen sigrar: Trwudum er allt mogulegt.

Vird ecke lijtels þijna Bæn og Trw: Guds Verk eru þær, enn ecke þitt. Sijn eigenn Verk fyrerlijtur hann ecke. Hefde Gud ecke viliad heyra þijna Bæn, þaa hefde hann ecke gefed þier Bænar-Andann. Hefde hann ecke viliad aalijta þijna Trw, þaa munde hann eingann Trwar-Neysta kveikt hafa i þijnu Hiarta. Undereins og hann fyrerlijtur þijna Graatbeyne og Hiartans Traust, undereins afneytar hann sialfunn sier. Þad Ord stendur Oraskanlegt er JEsus talade: Hvers þier bidied Fodurenn i mijnu Nafne, þad mun hann veita ydur. Bidier

þu i JEsu Nafne, og efer eckert, hefur þu Svar hia Gude vijst: Verde þier sem þu villt. Enn so sem DRottenn talar, so skedur þad. So sem hañ skipar, so stendur þad. Vilie hann vakna til þijns Hialpræðes, hitter þig eingenn Hialpar-Skortur. Vilie hann ganga þier i Vinar Stad, er hann þier betre enn Tiju Syner, ja, Tijuþusund Viner. Nu vill hañ audsyna þier yfergnæfanlegañ Frid og Trwfeste. Hañ vill upphefia, bera og frelsa. Hann vill þig ecke munadarlausann epterskilia.

Siertu Guds Barn, þa ertu af honum fæddur; Enn allt hvad af Gude er fædt, þad yfervinnur Heimeñ, þad er, alla Synd og Mootlætingar. Vertu þvi hughraustur: DRotteñ er med þier. Þijnum Eymdum vill hann samþijnast, þijnu Strijde strijda, og þijna Þorf maklijta. Gud er þitt Traust, efast þu ecke. Gud er Kraptur þijns Lijfs, ottast þu ecke. Gud er þijn Leidarstiarna, Veg og Vagn, kvijd einger Hættu. Hañ er svareñ þinne

Þorf

Þorf, þu ert og svareñ hanns Fulltijnge, sa Eydur brygdast ecke. Hafer þu nockurs mist, allt muntu þad i honum fiña, sem er Þiñ Arfur, Þinn eink a Fesioodur og eilijft Hiutskipte.

Nu, fyrst þu matt þess vissa Von, ad hañ verde þier allt i ollu; Þa stríjd þu karlmañlega i Guds Krapte; Stilltu Sorger Þijnar i Guds Trauste; Gefdu þig kvijdalaust i Guds Hendur; Hygdu þier hættulaust i Guds Forsiä; Haldtu þig ovtvaleñ i Guds Fyrerhyggiu; Væntu þier alls Hiealpræðes i Guds Trwfeste; Leitadu allrar Anægiu i Guds Kiærleika; Hreidradu Hiarta þitt i Guds Fyrerheitum; Og gefdu Giætur ad allre Guds Huggun.

Psalmur, epter Saal. Sr. Þorlak Þorarens Son. Kvedenn af Doctur hañs.

Ton, Uñ Daudann grf þu ODrottenn utier.

Allgunum Trwar upp til Þijn, miñ edla JEsu goode, i Angist mæner Ou-

 den

den mijn, opt kvakande i Hlioode, til þinn-ar hærstu Heatignar, heyre þitt Eyra Myskunar, og liette mijnum Moode.

2. Fra Moodur-Lijfi minn JEsu, Myskun þijn Lid mier trade, eg hef þvi Von, ad alldrei þu, eg medan dvelst a Lande, kaster mier þijnum Footum fra, þa flot eg nidurkryp vid þær, Sorgar i svellu Reade.

3. Þinn Reynslu Doomur þiakar mier, med þrongum Sorgar Onnum: Hiedann i burtu heimleidder, enn hreif-der Glede-Bonnum, minn astwælega Auga-Stein, sem allfagurt i Dygdum skein, gloggt fyrer Gude og Monnum.

4. Þitt Æfi-Glas er utrunned, minn Elsku Fader blijde, þitt Edal-Dygda upplyst Ged, umdann oss geck med Prijde, mijn fagra Sool forturyrk-vud er, sem fleytte Geislum vijdt af sier, Lunduren fiell hinn frijde.

5. Þijn Fodur-Dygd minn þrenge af Brest, med þolenmoodu Hiarta, i allre Mædu munde heist, þijn Medaum-
kan

kanen skarta, umsorgadet minn allann
Hag, elskader heitt um Nott og Dag;
Mitt Yndes Bloomed biarta!

6. Med heiskum Tarum badst mier
tijdt, Blessunar æfinnlega, Hug minn ef
þenkter hryggia lijtt, hiwkrader alla Ve-
ga, Lioosed fagra sem lijste mier, leidt yf-
er Hwme Daudans er, eg ber þvi An-
gurs Trega.

7. Þinna Mannkosta Minning hrein,
mynde Lijkhrijnging skiærust, er þijna
Lijfs Tijd alla skein; æ skal mier Hiarta
kiærust, hun epter Daudann hefur Flug,
Hrygda þo Stunden marg-tarug, þess-
um Lijd sie þrongbærust.

8. Þig syrger Brodur þijn astkiær,
þitt Guds Hws prijdelegt, þig syrger
Ollden, sem frabær, Sorg þiaer mar-
ga Vega, þig syrgia Astmenn þijner
hier, þig syrgia einnenn Volader, jaa,
syrgia sarum Trega.

9. Þijnar Gæfur og gudleg Art,
mier Glede fengu Otrauda, þitt froomt
Lifferne, fagur-biart, framleidder allt i
Dauda,

Dauda, þinn Raddar-kiæra Svana-Saung, sætt lietstu heyra Dægurenn-laung, kiær Hyrder Christi Sauda.
10. O! Unad sætann eg vid hlaut, þann Asaphs Horpu Dansen, af þijnum Lærdooms Lystum flaut, Lijdum Christs Orda Glansenn. Æ! hvad eg smakaß Søkmud her, ad sodann Lioos er horfid mier, slijkt gefur Glede Stansenn.
11. J Grandvarleika Guds, from hier, geckst med Heidre og Dadum, Anda hoogværum Vandlætter, vel ypter Ø Rottens Radum: J Orde Guds þijn Unun var, alla Tiid þinnar Hiervistar, synder Huggun Sorgþiadum.
12. Trwrra Pioona þvi Verdlaun veit, vijst þu medteked hefur, i Unnunar Haum Yndes Reit, Ord þijna Farsæld vefur, frijdur minn Hiartans F a d e r, Kiær, Frelsarans JEsu Hende nær, Aftar Koss Gud þier gefur.
13. Hvijtum Skrwda fyrer Sorgar Seck, Sæla þijn leyst fra Meinum, hefur ad lijsa, hun og feck, hreinst Pal-
ena

me Vidar Greinum, burt er svift Lande Buchims fra, blessudum Lambsins Stole hia, æ tier Lof Gude siinum.

14. J þeim Fride ad skarta skiært, og skoda Guds Dijrdar Liooma, afi eg þier, Hiartans Ynded kiært, eilijft Lof med þeim rooma, sem þig leidde fra lange Pijn, i listugt Heimkyñe Dijrdar sijn, med sætum Sigur-Blooma.

15. Enn eg med Sorg i Eymdar Dal, efter daglega Breyt, i hallofslegum Himna-Sal, hiar þier ad blijfa mege, i Unun og stærsta Yndæle, Auglited DRottenns skodande, þar einginn Breyter Trege.

16. Eg minnest framar ecke þa, ockar Skilnad ar sara, yfirtekur um Eilijfd hal, Af þerrunina Tara, gledur æ mijna Saalar Sioon, Come þinn vidur Guds Haltron, um Tijd ei fra Ara.

17. Gude sie Lof sem Glede-Nægd, gaf þier Staden Hrygda, fyrer Armædir Yndes Hægd, Uppskerum þinna Dygda, hefur vdlast i Himnenum, hvar þu badar i Roosunum, sem a Bloomstur Trygda.

18. Dæme mier JEsus Dygden þijn, dat ra Lyste Kransa, hier so iuættu au Hofde mijn, harre med Fegurd glansa, anægd eg

kyñst

finnst, ef ødlast man, Arf þeñañ mijnum Gude
frá, virdest hann mier vel anſá.

19. Fyrer þijn Bend og bloodug Sár, blijde JEsu alleina, útlijt i Myrkum Augna Tár, hver ei fier tijdum leyna, miñar Angrast x Moodur hier, er miſſe Koronu af Høfde fier, og Hiartans Yndeð hreina.

20. Augum þeim somu, O JEſu, ſem alleiſt Moodur þijna, eg medañ hiare, ad mier ſuw, og Adſtod lát ei dvijna, nær ed mijns Dauda dapurt Flood, dynur ad Augum, JEſu Blood, ſveipe þá Sälu mijna.

21. Þijn Fyrerheit, O Herra kiær, Hiwpur ſie Audar miñar, Von mijna ſlaka verm og nær, vijſt Fyrerboonar þiñar, lát mig niooта i Lijfi og Deyd, lokſins mijna, ſem eg ſæ Freid, unn mier aptur ad finna.

22. J þeim Fride, ſem alldreie, ockar Glede Samfunder, liña, eñ gef eg látte i Tie, Lof þier úm allar Stunder, Færſta Vellde, Heidur og Dijrd, HErra JEſu þier verde ſkijrd, yfir Sooln og under, AMEN.

